

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 1T/112/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3512010244
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivan Pavlovič
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2015:3512010244.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, samosudcom JUDr. Ivanom Pavlovičom, v trestnej veci obvineného L. B., M.. XX.XX.XXXX F. A., trestne stíhaného na slobode pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení účinnom v čase spáchania skutku (ďalej len „Trestný zákon“) a iné na hlavnom pojednávaní konanom v Novom Meste nad Váhom dňa 5. novembra 2015 t a k t o

rozhodol:

Obvinený: L. B. G. C. M. Í. B., M.. XX.XX.XXXX F. A.,
A. Q. W. Č.. XXX, na slobode, nezamestnaný,

je vinný, že

1. ako otec mal. P. B., M.. XX.XX.XXXX v období od 01.05.2011 doposiaľ si neplní vyživovaciu povinnosť v Hrachovišti a inde, ktorá mu vyplýva z ust. Zákona o rodine a z rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 5P/128/2011 zo dňa 10.10.2011, ktorým mu bola určená vyživovacia povinnosť na mal. P. sumou 120,- Eur, mesačne k rukám matky F. F., Q. F. Č.. XX, túto riadne neplnil, pričom nebol evidovaný v evidencii nezamestnaných na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom, je bez zamestnania, prostriedky na živobytie si zadovažuje len príležitostnými brigádami, čím spôsobil dlh na výživnom v sume najmenej 6 480,- Eur k rukám matky F. F.,

2. ako otec L.. M. B.B., M.. XX.XX.XXXX v období od 23.06.2011 doposiaľ si neplní vyživovaciu povinnosť v Hrachovišti a inde, ktorá mu vyplýva z ust. Zákona o rodine, z rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 5P/954/2008 zo dňa 25.05.2011, ktorým mu bola určená vyživovacia povinnosť na L.. M. sumou 30,- Eur mesačne k rukám matky J. B., Q. Č., W. Č.. XXXX, a z rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 3P/55/2011 zo dňa 20.09.2012, ktorým mu bola určená vyživovacia povinnosť na mal. M. sumou 120,- Eur mesačne od 01.08.2011 do 24.07.2012, túto riadne neplnil, pričom nebol evidovaný v evidencii nezamestnaných na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom, je bez zamestnania, prostriedky na živobytie si zadovažuje len príležitostnými brigádami, čím spôsobil dlh na výživnom v sume najmenej 6 120,- Eur k rukám matky J. B.,

3. v presne nezistený deň v období od marca 2012 do dňa 09.05.2012 z rodinného domu č. 314 v obci Hrachovište, z peňaženky nachádzajúcej sa v kabelke, ktorá patrí S. B.-M., M.. XX.XX.XXXX, A. Q. W. Č.. XXX, si obstaral 1 ks platobnej karty k osobnému účtu číslo 2897526355/0200, vedenému vo VÚB banke, a.s., Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava 25, a následne z bankomatu VÚB banky, a.s., ktorý sa nachádza v P. A. U. K., predmetnou platobnou kartou uskutočnil dňa 21.03.2012 v čase o 14.16 hod. neoprávnený výber finančnej hotovosti vo výške 380,-Eur, dňa 20.04.2012 v čase o 14.59 hod. uskutočnil neoprávnený výber finančnej hotovosti vo výške 370,-Eur, dňa 30.03.2012 v čase o 15.27 hod. predmetnou platobnou kartou uskutočnil neoprávnenú platbu v predajni COOP Jednota v obci Vaďovce vo výške 3,30 Eur, dňa 24.04.2012 v čase o 11.35 hod. uskutočnil neoprávnenú platbu v predajni K. T. F. G. W.-K. vo výške 4,79 Eur a dňa 01.05.2012 v čase o 14.12 hod. uskutočnil neoprávnenú platbu na čerpacej stanici Jurki - Hayton, spol. s r.o., v obci Vaďovce vo výške 2,60 Eur, čím S. B. spôsobil neoprávneným výberom

hotovosti z bankomatu škodu spolu vo výške 750,-Eur a neoprávnenými platbami škodu spolu vo výške 10,69 Eur,

t e d a

v bode 1 a 2

- najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil úmyselne svoju zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spácha závažnejším spôsobom - po dlhší čas ,

v bode 3

- neoprávnenne si obstaral platobnú kartu na účel použiť ju ako pravú a na taký účel ju aj použil,

č í m s p á c h a l

v bode 1 a 2

- prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona

v bode 3

- prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e

I.

podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona, § 37 písm. h) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4, ods. 8 Trestného zákona s použitím § 41 ods. 1 Trestného zákona na samostatný úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 28 /dvaťasť/ mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona sa obžalovaný zaraďuje pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

II.

Podľa § 213 ods. 2 s použitím § 36 písm. l) Trestného zákona, 37 písm. h) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 42 ods. 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 14 /štrnásť/ mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienčne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona sa obžalovanému určuje skúšobná doba trvaní 18 /osemnásť/ mesiacov.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona sa zrušuje výrok o treste uložený obžalovanému Rozsudkom Okresného súdu Trenčín č. k. 3T/150/2012 - 97 zo dňa 10.07.2014, právoplatný dňa 10.07.2014, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku obvinený povinný uhradiť poškodenému C. B., A. Q. W. XXX, U. M. U. M. S. B., M.. XX.XX.XXXX F. F., S.. XX.XX.XXXX, M. Q. W. XXX, náhradu škody vo výške 760,69 Eur.

o d ô v o d n e n i e :

Okresná prokuratúra Nové Mesto nad Váhom podala dňa 09.07.2012 na Okresný súd Nové Mesto nad Váhom pod spisovou značkou Pv 1025/11 - 30 obžalobu na obvineného pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe uvedenom v obžalobe. Predmetná trestná vec je vedená na tunajšom súde pod sp. zn. 1T/112/2012.

Okresná prokuratúra Nové Mesto nad Váhom podala dňa 28.11.2012 na Okresný súd Nové Mesto nad Váhom pod spisovou značkou Pv 482/12 m- 17 obžalobu na obvineného pre prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe uvedenom v obžalobe. Predmetná trestná vec bola vedená na tunajšom súde pod sp. zn. 1T/193/2012.

Uznesením zo dňa 05.12.2014 súd spojil trestné veci na spoločné konanie.

Súd vykonal hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného v zmysle § 252 Trestného poriadku. V danom prípade nejde o konanie, za ktoré zákon ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou viac ako 10 rokov, v čase konania hlavného pojednávania obžalovaný nebol vo výkone trestu odňatia slobody ani vo výkone väzby, nešlo ani o prípad povinnej obhajoby a tiež ani nemal zvoleného obhajcu. O práve na obhajobu bol riadne poučený a obhajcu si nezvolil. Súčasne súd dospel k záveru, že vec možno spoľahlivo rozhodnúť a účel trestného konania dosiahnuť aj bez prítomnosti obžalovaného.

Na hlavnom pojednávaní boli na návrh prokurátora prečítané výpovede obžalovaného z prípravného konania k obojm skutkom kladených mu za vinu.

Z výpovede obžalovaného zo dňa 30.05.2012 k trestnému činu zanedbania povinnej výživy vyplynulo, že dlh na výživnom, ktorý má k svojmu synovi M. B. dňa 29.05.2012 uhradil sumu 300,- Eur bývalej manželke, ktorý doloží dodatočne, doplatiť jej má sumu 60,- Eur, čo urobí v priebehu nasledujúcich dní. Dôvod, prečo neplatil výživné bol, že keď bol zamestnaný mal výdavky, od decembra bol nezamestnaný, nie je evidovaný na úrade práce, nepoberá žiadne dávky, žije u svojej starej mamy v W.Š. S. B., v mieste trvalého bydliska sa nezdržiava. so synom sa stretáva vtedy, keď má čas, prispieva mu na drobné výdavky. Naposledy bol s ním v sobotu dňa 26.05.2012. K dlhu na výživnom na syna P. B. sa odmietol vyjadriť s tým, že si je vedomý vyživovacej povinnosti, odmieta na neho platiť, lebo bývala priateľka predala jeho auto Š. G., auto malo cenu 5 000,- Eur a výživné nezaplatí, dokedy dlh na výživnom nedosiahne 5000,- Eur a potom jej začne platiť. O syna sa nezaujíma a vôbec sa s ním nestretáva. Je si vedomý že neplnením vyživovacej povinnosti sa dopúšťa trestného činu.

Z výpovede obžalovaného zo dňa 03.09.2015 k trestnému činu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty vyplynulo, že je pravda, že poškodenej babke S. B. zobral platobnú kartu bez jej vedomia, nakoľko nemal peniaze, bol vo finančnej tiesni. Zobral ju dva krát a vybral z nej vždy 370,- Eur alebo 380,- Eur, teda skoro všetko, čo tam mala. PIN vedel, lebo s babkou chodil vyberať peniaze. Ku skutku sa priznáva a ľutuje ho.

Obžalovaný bol vypočutý ako zatknutý obvinený dňa 08.04.2015, kedy k trestnému činu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty uviedol, že niekedy v apríli 2013 uhradil babke šekom 900,- Eur. polícii úhradu neoznámil. Uviedol, že babka to v hlave nemala v poriadku, liečila sa na psychiatrii, je to celé vymyslené, pretože je pravda, že babka ho poslala vybrať peniaze, peniaze vybral a dal ich babke, ale ona si vymyslela, že jej peniaze nedal. Preto peniaze poslal poštou a nie na účet.

K trestnému činu zanedbania povinnej výživy uviedol, že na syna P. platí 120,- Eur a na syna M. 30,- Eur. Na syna P. nedal ani korunu, lebo jeho matka mu vzala auto a povedal jej, že jej nebude platiť výživné dovtedy, kým sa nevyrovná hodnote auta.

Z výpovede poškodenej F. F. vyplynulo, že obžalovaný vyše štyroch rokov neplatí výživné na syn, výku dlhu nevie uviesť. Súdom má určené výživné 120,- Sur mesačne. Neplatí výživné od 01.05.2011 a odvtedy výživné neplatí.

Z výpovede poškodenej J. J., vyplynulo, že obžalovaný si výživné neplní od 23.06.2011. Celkový dlh nemá vyčíslený. Od 23.06.2011 mal plniť 30,- Eur a od 01.08.2011 mesačne 120,- Eur. Obžalovaný neurobil žiadnu úhradu.

Na hlavnom pojednávaní bola prečítaná výpoveď poškodenej S. B. zo dňa 03.09.2012 z prípravného konania, nakoľko poškodená podľa úmrtného listu L. Ú. I. zo dňa 19.08.2015 dňa 19.11.2014 zomrela. Z jej výpovede vyplynulo, že jej vnuk L. B. žije s ňou v spoločnej domácnosti, peniaze, ktoré jej vzal,

určite vráti, keď bude mať. Na jeho obhajobu uviedla, že potraviny kupuje a platí aj on, dokonca si perie, navarí, aj uprace. ďalej z jej výpovede vyplynulo, že je majiteľkou platobnej karty Maestro k osobnému účtu Senior 2897526355/0200 vo VÚB. Spoludisponentkou je J. P., u ktorej mala vždy kartu uloženú, ale začiatkom roka ochorela na zápal pľúc a nemohla jej chodiť vyberať peniaze. Kartu mala u nej z dôvodu, že sama s kartou nevie narábať. Posledný marcový deň bola s Y. B. vybrať v Novom Meste nad Váhom na železničnej stanici peniaze, ale bankomat jej žiadne peniaze nevydal. Potom si dala vybaviť novú kartu a aj výpis, z ktorého zistila, že dňa 09.03.2012 bol z bankomatu vykonaný výber z účtu 20,- Eur a 21.03.2012 výber 380,- Eur. Dňa 23.04.2012 požiadala vnuka o výber z bankomatu, ale nemal čas a išiel na druhý deň, dala mu kartu. okrem tohto jediného razu mu kartu za účelom výberu peňazí nedala. a ani za účelom platenia v obchode. Keď sa vrátil, povedal jej, že na účte nie sú peniaze. Podľa výpisu z účtu v mesiaci v apríli 2012 boli uskutočnené dva výbery. Znova v P. A. U. K. dňa 20.04.2012 vo výške 370,- Eur a potom platba kartou v T. F. W. vo výške 4,79 Eur. Nemá predstavu, kde by sa v P. A. mohol bankomat nachádzať. V obchode ani na pumpe kartou nikdy neplatí. Vždy si kartu našla medzi svojimi vecami, na svojom mieste, nikdy si nevšimla, že jej chýba. Z toho je zrejmé, že jedine jej nepodarený vnuk ju vzal, k čomu sa aj priznal. Uplatňuje si náhradu škody vo výške 760,69 Eur za neoprávnené výbery kartou a neoprávnené platby.

Z rodného listu na č. I. 71 vyplynulo, že M. B., M.. XX.XX.XXXX, je synom otca L. B. J. matky J. B..

Z rodného listu na č. I. 72 vyplynulo, že P. B., M.. XX.XX.XXXX, je synom otca L. B. a matky F. F..

Z rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom 5P/128/2011 - 38 zo dňa 10.10.2011 vyplýva, že obžalovaný je povinný platiť s účinnosťou od 01.05.2011 výživné na P. B. vo výške 120,- Eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky.

Z rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom 5P/954/2008 - 229 zo dňa 25.05.2011 vyplýva, že obžalovaný je povinný platiť výživné na syna M. B. vo výške 30,- Eur mesačne vždy do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám matky.

Z rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom 3P/55/2011 - 64 zo dňa 20.09.2012 vyplýva, že obžalovaný je povinný platiť výživné na syna M. B. vo výške 120,- Eur mesačne od 01.08.2011 do 24.07.2012, teda do rozvodu manželstva.

Z výpisov VÚB k číslu účtu 2897526355/0200 majiteľky S. B. z č. I. 31 až 36 spisu vyplynulo, že z uvedeného účtu boli vykonané dva výbery dňa 09.03.2012 vo výške 20,- Eur, dňa 21.03.2012 vo výške 380,- Eur a dňa 20.04.2012 vo výške 370,- Eur a to všetko v Starej Turej. Dňa 24.04.2012 platba vo výške 4,79 Eur.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Trenčín 3T/150/2012 vyplynulo, že obžalovaný bol uznaný za vinného z prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona rozsudkom zo dňa 10.07.2014, ktorým mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok so skúšobnou dobou 1 rok.

Z odpisu z registra trestov vyplynulo, že obžalovaný bol doposiaľ raz súdne trestaný a to rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 10.07.2014, sp. zn. 3T/150/2012, pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona.

Podľa registra priestupkov vyplynulo, že obžalovaný bol postihnutý za dopravný priestupok zo dňa 02.12.2012 a za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu zo dňa 22.10.2011.

Na hlavnom pojednávaní boli vykonané ďalšie listinné dôkazy ako vyplýva z jednotlivých zápisníc z hlavného pojednávania.

* * * * *

Na základe dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní má súd vinu obžalovaného L. B. za preukázanú riadne a náležite, a to v rozsahu nevyhnutnom na zákonné rozhodnutie. Z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že žalované skutky sa stali, sú trestnými činmi a spáchal ich obžalovaný. Súd z dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní a po dôkladnom

vyhodnotení všetkých dôkazov má preukázaný skutkový stav veci ako je uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku pod bodmi 1 až 3. Obžalovaný je usvedčovaný zo spáchania trestných činov zanedbania povinnej výživy (skutky 1 a 2) čiastočne svojimi výpoveďami, z ktorých však absentuje prejav akejkoľvek ľútosti. Obžalovaného usvedčujú výpovede poškodených F. F. J. J. J., ktoré jednoznačne a nepochybne usvedčujú obžalovaného z spáchania skutku. Z ich výpovedí je zrejmé, že vyživovacia povinnosť obžalovaného je obmedzená na plnenie vyživovacej povinnosti v peniazoch. Túto si však neplní ani v peniazoch ani osobnou starostlivosťou o svojich synov, o ktorých nejaví v podstate žiadny záujem. Výšku vyživovacej povinnosti, ktorá bola určená obžalovanému vyššie citovaným rozhodnutiami civilného súdu, považuje súd za primeranú s prihliadnutím na vek detí, zodpovedajúcu ich odôvodneným potrebám, ale reflektuje i zárobkové možnosti a schopnosti obžalovaného. Obžalovaný je zdravý človek, ktorý netrpí žiadnymi zdravotnými problémami, ktoré by znižovali jeho pracovnú schopnosť. Nedostatok finančných prostriedkov, ktoré deklaroval obžalovaný, ho nezabavuje vyživovacej povinnosti ani trestnoprávnej zodpovednosti za spáchaný skutok. Súd podotýka, že obžalovaný nemá iné vyživovacie povinnosti. Narodením dieťaťa berie rodič na seba povinnosť a zodpovednosť za jeho výživu, ktorá ho sprevádza po celý jeho život a niekedy až do jeho smrti. Preto je nevyhnutné, aby sa choval tak, aby svoje záväzky a povinnosti dokázal vždy a za všetkých okolností splniť. Častá argumentácia obžalovaných, ktorú používa i obžalovaný, že výživné neplatia, lebo sú v zlej finančnej situácii neobstojí, pretože matiek detí sa nikto nepýta odkiaľ majú vziať peniaze na výživu detí, čo dajú deťom na večeru, o deti sa osobne starajú, vychovávajú ich, varia im, perú veci, pripravujú ich do školy a na budúce povolanie, pričom úloha otcov sa často obmedzuje len na jednu jedinou rodičovskú povinnosť, a to prispievať na ich výživu peniazmi. Vyživovaciú povinnosť majú obaja rodičia, ktorá im nezanikla, pričom matky synov obžalovaného si plnia svoju vyživovaciú povinnosť, zabezpečujú prostriedky na výživu svoju i svojich synov a plnia si ju aj výkonom osobnej starostlivosti o nich. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že obžalovaný neposkytuje synom osobnú starostlivosť, nepodieľa sa na ich výchove, neplní vyživovaciú povinnosť náhradným spôsobom a tak sa jeho vyživovacia povinnosť obmedzila len na plnenie vyživovacej povinnosti v peniazoch. Vyživovacia povinnosť na maloleté deti má prednosť pred inými vedľajšími výdavkami. Je zrejmé, že obžalovaný nevyužíva všetky možnosti ako sa zamestnať a získať tak zdroje na plnenie si svojich vyživovacích povinností. V rámci predbežnej otázky si súd ustálil, že je v možnostiach a schopnostiach obžalovaného na každého syna prispievať sumou 120,- Eur mesačne. Výpoveďami poškodených súd ustálil, že obžalovaný dlhuje na výživnom na syna Sebastiana za obdobie od 01.05.2011 do vyhlásenia tohto rozsudku sumu najmenej 6 482,- Eur a na syna M. za obdobie od 23.06.2011 do vyhlásenia tohto rozsudku najmenej 6 120,- Eur. Obžalovaný bol viackrát v priebehu trestného konania poučený o účinnej ľútosti podľa § 86 Trestného poriadku, čo však doposiaľ preukázateľne nenaplnil. Argumentácia obžalovaného, že poškodená F. F.D. mala predať auto obžalovaného a preto bude platiť výživné na syna Sebastiana až vtedy, keď dlh dosiahne výšku 5 000,- Eur, teda cenu vozidla, je úplne irelevantná, pretože voči výživnému na maloleté deti nie je možné započítať akékoľvek iné pohľadávky (§ 76 ods. 2 zákona o rodine).

S poukazom na vyššie vykonané dôkazy, po ich dôkladnom vyhodnotení, a to jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti, a s poukazom na vyššie uvedené úvahy, ktorými sa súd spravoval pri ich hodnotení, je skutkový stav veci preukázaný tak ako je popísaný vo výrokovej časti tohto rozsudku pod bodom 1 a 2. Súd nezistil žiadne okolnosti, ktoré by jeho trestnoprávnu zodpovednosť vylučovali alebo zmierňovali. Vykonané dôkazy spolu korešpondujú, dopĺňajú sa a súd nezistil medzi nimi zásadné rozpory, pričom vykonané dôkazy vytvárajú spolu ucelenú reťaz dôkazov, na základe ktorých súd mohol vysloviť logický záver o vine obžalovaného. Súd po právnej stránke kvalifikoval konanie obžalovaného ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona, pretože obžalovaný najmenej tri mesiace v období dvoch rokov si neplnil svoju zákonnú povinnosť vyživovať iného - vlastné deti po dobu viac ako dva roky, čím naplnil kvalifikačný znak po dlhší čas. O zmene právnej kvalifikácie bol obžalovaný poučený dňa 08.04.2015.

Ohľadne tretieho skutku je vina obžalovaného preukázaná predovšetkým výpoveďou poškodenej S. B. a výpismi z účtu č. 2897526355/0200 vo VÚB. Poškodená logicky a vecne popísala všetky rozhodujúce okolnosti týkajúce sa platobnej karty, jej disponovania ňou a tiež okolností za akých zistila jej zneužitie. Jednoznačne označila za páchatela svojho vnuka, ktorý ako soba žijúca s ňou v spoločnej domácnosti a mal príležitosť sa karty zmocniť a zneužiť ju na ťarchu poškodenej a vo svoj prospech. Súd vo výpovedi poškodenej nezistil známky priťažovania obžalovanému, svojmu vnukovi. Obžalovaný sa v prípravnom konaní síce priznal ku skutku a aj ho oľutoval, avšak dňa 08.04.2015 svojou výpoveďou v podstate negoval svoju ľútosť, ale aj svoje priznanie. Výpoveď obžalovaného zo dňa 08.04.2015 však súd vyhodnotil ako účelovú, ktorá je motivovaná snahou o zbavenie sa trestnoprávnej zodpovednosti za

spáchaný skutok vzhľadom na konkrétne okolnosti uvádzané poškodenou a na to, že súdu nepredložil žiadny dôkaz o úhrade dlhu 900,- Eur. Výpisy z účtu č. 2897526355/0200 vo VÚB preukazujú čas a miesto výberov, resp. platieb.

S poukazom na vyššie vykonané dôkazy, po ich dôkladnom vyhodnotení, a to jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti, a s poukazom na vyššie uvedené úvahy, ktorými sa súd spravoval pri ich hodnotení, je skutkový stav veci preukázaný tak ako je popísaný vo výrokovej časti tohto rozsudku pod bodom 3. Súd nezistil žiadne okolnosti, ktoré by jeho trestnoprávnu zodpovednosť vylučovali alebo zmierňovali. Vykonané dôkazy spolu korešpondujú, dopĺňajú sa a súd nezistil medzi nimi zásadné rozpory, pričom vykonané dôkazy vytvárajú spolu ucelenú reťaz dôkazov, na základe ktorých súd mohol vysloviť logický záver o vine obžalovaného. Súd po právnej stránke kvalifikoval konanie obžalovaného ako prečin neoprávneného vyrobene a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona, pretože neoprávnene si obstaral platobnú kartu na účel použiť ju ako pravú a na taký účel ju aj použil.

Pokiaľ ide o subjektívnu stránku - zavinenie, bolo konanie obžalovaného posúdené podľa § 15 písm. a) Trestného zákona ako trestný čin spáchaný úmyselne, keď obžalovaný chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť záujem chránený týmto zákonom. Závažnosť konania obžalovaného pritom spočíva v tom, že obžalovaný porušil záujem spoločnosti na riadnom plnení si vyživovacej povinnosti rodiča voči svojim maloletým deťom a záujem spoločnosti na ochrane vlastníckeho práva fyzických a právnických osôb.

Pri výmere trestu súd prihliadol na stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, mieru zavinenia, pohnútku, osobu páchatel'a, na okolnosti, za ktorých došlo k spáchaniu trestného činu, ale aj na účel trestu a na možnosti nápravy páchatel'a. Súd ukladal obžalovanému dva tresty. Nakoľko trestný čin zanedbania povinnej výživy trvá až do okamihu, keď sú na prvom stupni rozhodne (§ 122 ods. 13 Trestného zákona) a v predmetnom prípade trval a po právoplatnosti odsudzujúceho rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 10.07.2014, sp. zn. 3T/150/2015, a trval aj v počas skúšobnej doby uloženej obžalovanému týmto rozsudkom, berúc do úvahy dobu trvania neplnenia vyživovacej povinnosti, výšku dlhu ako aj existenciu priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Trestného zákona - spáchanie viac trestných činov, ukladal obžalovanému nepodmienečný úhrnný trest odňatia slobody na dolnej, zvýšenej, hranici trestnej sadzby podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona upravenej postupom podľa § 38 ods. 2, ods. 4, ods. 8 Trestného zákona vo výmere 28 mesiacov. Keďže obžalovaný nebol doposiaľ vo výkone trestu odňatia slobody, zaradil pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu minimálnym stupňom stráženia. Vo vzťahu k tretiemu trestnému činu prichádzal do úvahy súhrnný trest odňatia slobody za zbiehajúcu sa trestnú činnosť. Obžalovaný tretí skutok spáchal skôr, ako bol vyhlásený prvý odsudzujúci rozsudok vo veci Okresného súdu Trenčín zo dňa 10.07.2014, sp. zn. 3T/150/2012, preto obžalovanému ukladal súhrnný podmienečný trest odňatia slobody pri dolnej hranici so skúšobnou dobou 18 mesiacov za súčasného zrušenia výroku o treste uloženého rozsudkom vo veci Okresného súdu Trenčín zo dňa 10.07.2014, sp. zn. 3T/150/2012. Uložený trest považuje súd vzhľadom na osobu páchatel'a, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje a na okolnosti prípadu, za dôvodný a primeraný, zodpovedajúci zásadám ukladania trestov v zmysle ustanovenia § 34 Trestného zákona, ktorých účelom je zabezpečenie nielen ochrany spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov, ale aj vytvorenie podmienok na nápravu páchatel'a a na jeho výchovu k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život.

Súd zaviazal obžalovaného na náhradu škody v prospech právneho nástupcu poškodenej, ktorú si poškodená včas uplatnila, vyčíslila a výška spôsobenej škody je preukázaná výpismi z účtu poškodenej vedenom vo VÚB a výpoveďou poškodenej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom na Krajský súd v Trenčíne. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku /§ 307 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného poriadku/ a to v neprospech i v prospech obžalovaného /§ 308 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka /§ 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať v prospech obžalovaného okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka obžalovaného). Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať štátny orgán starostlivosti o deti a mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, a to aj proti jeho vôli /§ 345 ods. 1 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať poškodený, ktorý si uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody /§ 307 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku/, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu / § 68 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci /§ 307 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku/.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.